

Запровадження єдиної валюти вплинуло не тільки на банківський сектор, де цей вплив найбільше проявився на ринку облігацій [5], але й усі сектори економіки показали зростання від інтеграції.

Дискусії щодо вигоди від приєднання до єдиної валютної зони ведуться впродовж тривалого часу від самого початку запровадження євро, особливо це питання є актуальним для країн, які відносно недавно приєдналися до Євросоюзу. У кожному конкретному випадку слід враховувати економічний ефект від впливу фінансової інтеграції на торгівельні зв'язки, фінансові потоки, синхронізацію бізнес процесів та спеціалізацію виробництва.

Література:

1. Deltuvaitė V. CEECs' financial integration: global or regional? Evidence from sovereign bond markets // *Procedia Economics and Finance*. Vol. 24. 2015. P. 192 – 197.
2. Imbs J. Trade, finance, specialization and synchronization // *Review of Economics and Statistics*. Vol. 86. 2004. P. 723–734.
3. Inklaar R. Jong-a-Pin, R., Haan, J. Trade and business cycle synchronization in OECD countries: a re-examination. // Working Paper no. 1546. CESifo. 2005.
4. Mundell R. A theory of optimum currency areas // *American Economic Review*. Vol. 51. 1961. P. 657–665.
5. Pagano M., Von Thadden E.-L. The European bond markets under EMU // Discussion Paper no. 4779, CEPR 2004.
6. Rose A. One money, one market: the effect of common currencies on trade. *Economic Policy*. Vol. 15. 2000. P. 7–33.

УДК 330.332

Гринчуцька С.В.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
**ІНВЕСТИЦІЙНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО НАУКОВОГО СЕРЕДОВИЩА
ТА РЕАЛЬНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ**

Hrynychutska S.V.

**INVESTMENT COOPERATION IN THE SCIENTIFIC ENVIRONMENT
AND THE REAL ECONOMIC SECTOR**

Повільність реформ у науково-технологічній сфері та відсутність сприятливого інноваційного середовища не дозволяє Україні підвищувати конкурентоспроможність реального сектору.

Національні інтереси вимагають негайних та ефективних заходів, спрямованих на забезпечення ефективного використання науково-технологічного потенціалу для подолання негативних явищ у економічному та соціальному розвитку. Інноваційний напрям розвитку для нашої країни

повинен бути пріоритетним, оскільки саме інновації дозволяють підвищити ефективність будь-якого процесу та вивести його на якісно новий рівень.

Існуюча динаміка розвитку наукових досліджень в Україні свідчить про надзвичайно низький рівень їх фінансування та наукоємність вітчизняного товаровиробництва.

Дані Державної служби статистики свідчать, що наявна тенденція до зменшення кількості організацій, які здійснюють науково і науково-технічну діяльність. Так, якщо у 2010 році кількість таких організацій становила 1303 од. у 2014р, - 999 од., 2015р, – 978 од, а в 2016р. вона скоротилася до 972 організацій. [1]

Питома вага інноваційної продукції, створеної і реалізованої вітчизняними товаровиробниками постійно скорочується.

Частка витрат на наукову і науково-технічну діяльність в Україні, починаючи з 2006р. становить менше ніж 1% ВВП. Так, у 2010р. цей показник становив 0,75%, 2014р. - 0,6%, 2015р. – 0,55%, 2016р. -0,48%. Протягом останніх років наукоємність ВВП залишається критично низькою.

Нагальною проблемою в Україні є пошук джерел фінансування наукової діяльності. Ринок підпорядкований законам максимізації прибутку. Залучення приватного капіталу в наукову сферу вбачається найбільш ймовірним в галузі прикладних розробок, де можливе одержання відносно швидкого і конкретного результату, придатного для впровадження в господарську діяльність. Значні кошти має вкладати бізнес, але бізнес побоюється ризику та довготерміновості процесів.

Структура фінансування наукової та науково-технічної діяльності в Україні свідчить, що за джерелами фінансування переважають, як і в попередні роки, кошти державного бюджету, проте їх частка зменшилася з 41,4% у 2010р., до 39,3% у 2014, 34,8% - 2015 та 32,1% у 2016 році.

Співвідношення обсягів фінансування основних видів наукової та науково-технічної діяльності змінилося з Ф:П:Р = 22:17:61 у 2010р. до 22:18:60 у 2015 році, і становило 19:22:59 у 2016, що наближається до оптимального.

Наслідком недостатнього рівня фінансування наукових досліджень в Україні є низька ефективність інноваційної діяльності вітчизняних підприємств.

Згідно з даними Держстату України протягом 2010-2016рр. відбулися значні зміни в розподілі коштів за джерелами фінансування інноваційної діяльності підприємств. Частка власних коштів підприємств в загальному обсязі фінансування в 2010 році становила 59,4%, в 2015 показник знизився до 24,6%, а в 2016р. становив 10%. Проте, відбулося зростання надходжень з державного бюджету: у 2010 році - 1,1% у загальному обсязі фінансування, у 2015р. - 34,8%, а у 2016 – 32,1%. Частка коштів іноземних інвесторів знизилася з 30% у 2010 році, до 18,2% у 2015р. а в 2016 році становила 22,1% [2].

Покращення інвестиційного співробітництва науки та реального сектора економіки можливе шляхом здійснення комплексу організаційно-економічних заходів щодо

- втілення інноваційної політики держави;
- створення інвестиційного клімату;
- розвитку наукоємних виробництв на засадах здійснення недержавних інвестицій в наукову діяльність;
- забезпечення комерціалізації результатів наукових досліджень;
- пошуку альтернативних джерел фінансування наукової діяльності;
- розширення міждержавних зв'язків в галузі наукових розробок та інноваційної діяльності.

Література:

1. Стан розвитку науки і техніки, результати наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності, трансферу технологій за 2015р. / Аналітична довідка. - [Електронний ресурс] – Режим доступу mon.gov.ua/content/Діяльність/Наука/2-3-ad-kmu-2015.pdf.

2. Стан розвитку науки і техніки, результати наукової, науково-технічної діяльності за 2016р. / Аналітична довідка. – [Електронний ресурс] – Режим доступу mon.gov.ua/content/Діяльність/Наука.

УДК 316.344.23

Довгалюк Л.Л.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Негрей М.В.

Національний університет біоресурсів і природокористування України

**СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ
ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ**

Dovgalyuk L.L.

**CURRENT SITUATION AND MAIN TRENDS OF IMPROVING PEOPLE'S
LIVES**

На сучасному етапі розвитку економіки України проблеми рівня життя населення і фактори, що визначають його динаміку стають дуже важливими. Від вирішення даних проблем й залежить спрямованість та темпи подальших перетворень у країні й у кінцевому рахунку політична, а отже, й економічна стабільності в суспільстві. Вирішення цих проблем вимагає чіткої політики, виробленої державою, центральним моментом якої була б людина, її добробут, фізичне і соціальне здоров'я. Саме тому всі перетворення, що можуть спричинити зміни рівня життя, викликають великий інтерес у різноманітних шарів населення.